

[Fjerde næstformand]

Medlemmer af Folketinget Camre (S), Svend Auken (S), Anker Jørgensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Tove Lindbo Larsen (S) og Torben Lund (S) har meddelt mig, at de ønsker til ministeren for Grønland at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om den fortsatte udvinding af kryolit i Grønland efter 1. januar 1987 og om, hvordan han har sikret danske og grønlandske offentlige interesser i den forbindelse?«

(Forespørgsel nr. F 12).

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 20. november 1986 om en offensiv arbejdsmarkedspolitik.

(Redegørelse nr. R 9).

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

I. Indledning

Således som udsigterne for økonomien, arbejdsmarkedet og den teknologiske udvikling tegner sig, vil der blive stillet store omstillingskrav til arbejdstagere, virksomheder og arbejdsmarkedetsmyndigheder.

Arbejdsmarkedspolitikken skal bidrage til at fjerne forhindringer for disse omstillinger og skal derfor ses i sammenhæng med regeringens øvrige initiativer inden for erhvervs politikken og uddannelsesområdet. Arbejdsmarkedspolitik, erhvervs politik samt uddannelses- og forskningspolitik er hovedhjørnestenene i den vækst- og beskæftigelsespolitik, som er sat i gang, og som skal præge det danske samfund i de kommende år.

En offensiv arbejdsmarkedspolitik har følgende mål:

- en forudseende overvågning af arbejdsmarkedet
- en hurtig og effektiv formidling af arbejde og arbejdskraft
- en realistisk uddannelses- og erhvervsvejledning
- en fremtidsorienteret og smidig arbejdsmarkedssuddannelse

- en omlægning af særforanstaltningerne til fordel for de ledige ufaglærte kvinder og de lidt ældre unge.

De store omstillingskrav kan betyde et pres på den enkelte og dennes familie. Da regeringen betragter familien og arbejdspladsen som de to hovedstæder, hvor det enkelte menneske skal finde tryghed, skal familiesynspunktet indgå, når arbejdsmarkedspolitikken tilrettelægges. Det gælder i særlig grad familiernes muligheder for individuelt at tilrettelægge deres tilværelse efter egne ønsker. En mere fleksibel arbejdstid vil være et vigtigt bidrag i denne henseende.

*II. Øgede krav til arbejdsstyrkens omstillings-evne**1. Flere skal efteruddannes mere*

$\frac{3}{4}$ af den arbejdsstyrke, der vil være år 2000, er allerede i dag på arbejdsmarkedet. Da nyttilgangen til arbejdsmarkedet vil være faldende, vil arbejdsstyrkens gennemsnitsalder tillige stige. Kravet om omstilling fører derfor til, at der vil være et meget stort behov for efteruddannelse og uddannelse af grupper, der ikke har fået en grunduddannelse. En del må indstille sig på at skulle uddanne sig på områder, som de ikke hidtil har beskæftiget sig med. Man må på baggrund af hidtidige erfaringer regne med, at behovet for arbejdsmarkedetsrettede uddannelser mindst vil fordobles over en 10-års periode.

Omstillingskravet betyder, at AMUs*) tilbud skal udstrækkes til nye grupper. Det gælder i første omgang de grupper (arbejdsledere, tekniske assistenter m.m.), som ved den seneste lovændring er blevet omfattet af AMU.

Dernæst gælder det de grupper, der i dag har adgang til AMU, men som af den ene eller anden grund ikke har benyttet sig heraf. F.eks. har det vist sig vanskeligt at nå ud til små virksomheder og deres beskæftigede.

Offentligt ansatte har i dag adgang til AMU på lige fod med privat ansatte, men offentlige uddannelsesopgaver tages ikke op på samme måde som det private arbejdsmarked. Dette bør formentlig ændres, således at offentlige institutioner som f.eks. DSB, sygehuse, P&T m.v. kan få relevante uddannel-

*) Arbejdsmarkedssuddannelserne